

Sygn. akt IV P 754/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 lipca 2014 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Katarzyna Nawacka
Ławnicy:	Teresa Łuczak, Jolanta Przastek
Protokolant:	stażysta Nura Al Saadoon

po rozpoznaniu w dniu 26 czerwca 2014 r. w Olsztynie

na rozprawie sprawy z powództwa M. Ł.

przeciwko Kancelarii (...) S.A. w Ł.

o przywrócenie do pracy

I. przywraca powódkę do pracy u pozwanego na dotychczasowe warunki pracy i płacy,

II. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 60 (sześćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu,

III. obciąża pozwaną zapłatą na rzecz Skarbu Państwa (kasy Sądu Rejonowego w Olsztynie) kwoty 1740 (jeden tysiąc siedemset czterdzieści) złotych tytułem opłaty.

Sygn. akt IV P 754/13

UZASADNIENIE

Powódka M. Ł. - w pozwie, złożonym przeciwko Kancelarii (...) S.A. w Ł. – wniosła po pierwsze o przywrócenie jej terminu do wniesienia odwołania od wypowiedzenia umowy o pracę i przywrócenie jej do pracy na ostatnio zajmowane stanowisko z zachowaniem dotychczasowych warunków pracy i płacy.

W uzasadnieniu pozwu wskazała, że pracodawca wręczył jej w dniu 3 października 2013r. wypowiedzenie umowy o pracę, które spowodowało u niej rozstrój zdrowia na tyle silny, że w okresie od 07.10. do 11.10. przebywała na zwolnieniu lekarskim. Dalsze zwolnienie lekarskie otrzymała od dnia 16.10. do 5.11.2013r. W czasie przebywania na zwolnieniu lekarskim powódka podejrzewała, że jest w ciąży, jednak podczas wizyty u lekarza w dniu 18.10.2013r. ten jednoznacznie nie potrafił określić, czy powódka faktycznie jest w ciąży. Kolejne badania krwi powódka przeprowadziła w dniu 28.10.2013r. i ponownie z wynikami wybrała się do lekarza, który stwierdził że powódka znajduje się w kilkutygodniowej ciąży. Informacja ta spotęgowała stres wywołany pozbawieniem jej z pracy w związku z tym nie była ona w stanie podejmować jakiegokolwiek aktywności. Dopiero po ustabilizowaniu stanu psychicznego w dniu 06.11.2013r. zwróciła się do pozwanego z wnioskiem o przywrócenie jej do pracy, działając w oparciu o art. 177 kp. W kolejnych dniach pomiędzy stronami toczyła się wymiana e-maili, albowiem pozwany kwestionował,

czy dostarczone przez powódkę wyniki badań są wystarczającym dowodem, potwierdzającym jej ciążę. Z uwagi na prowadzone rozmowy z pozwanym w kwestii jej ewentualnego przywrócenia do pracy, powódka nie składała wówczas pozwu do Sądu. Ostatecznie w dniu 26.11.2013r. kiedy uzyskała od pracodawcy wiadomość o odmowie przywrócenia jej do pracy, w terminie 7 dni złożyła w sądzie pozew wraz z wnioskiem o przywrócenie jej terminu na złożenie odwołania.

W odpowiedzi na powyższe – pozwana Kancelaria (...) S.A. w Ł. - wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powódki kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu podniósł, że nie można dać wiary wyjaśnieniom powódki w zakresie przebiegu wydarzeń i powodów, dla których nie wystąpiła ona z roszczeniem o przywrócenie jej do pracy w ustawowym terminie. Po pierwsze wskazała, że pomiędzy uzyskaniem pierwszej informacji o tym, że może być w ciąży (16 października 2013r.), a poinformowaniem o tym fakcie pracodawcy w dniu 6.11.2013r. – minęło 21 dni. Strona pozwana powołała się również na wyrok Sądu Najwyższego, zgodnie z którym w sytuacji gdy pracownica która początkowo nie kwestionowała wypowiedzenia umowy o pracę, może tego dokonać, gdy po wypowiedzeniu złożonym przez pracodawcę okazało się, że jest w ciąży. Termin dla złożenia pozwu trzeba w takiej sytuacji liczyć od daty pozyskania przez zainteresowaną informacji o stanie ciąży. (por. wyrok z dnia 29 marca 2000r. I PKN 330/2000)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka M. Ł. zatrudniona była u pozwanego, początkowo na podstawie umowy na okres próbny, następnie na podstawie umowy na czas określony do dnia 31 lipca 2016r., zgodnie z którą strony przewidziały możliwość jej rozwiązania z zachowaniem dwutygodniowego terminu wypowiedzenia.

(dowód: umowa o pracę k: 5, akta osobowe powódki)

W dniu 3.10.2013r. pozwany złożył powódce oświadczenie o rozwiązaniu z nią umowy o pracę z zachowaniem dwutygodniowego okresu wypowiedzenia ze skutkiem na dzień 19.10.2013r.

(dowód: wypowiedzenie k: 7; świadectwo pracy k: 8)

W związku z wypowiedzeniem umowy o pracę, nastąpił u niej rozstrój zdrowia na tyle silny, że w okresie od 07.10. do 11.10. przebywała na zwolnieniu lekarskim. Dalsze zwolnienie lekarskie otrzymała na okres od 16.10. do 5.11.2013r.

(dowód: zwolnienie lekarskie k: 9-10)

W czasie przebywania na zwolnieniu lekarskim w październiku - powódka podejrzewała z uwagi na swoje samopoczucie, że może być w ciąży. Jednak pomimo wykonania ciężowych testów płytkowych i badań krwi na obecność hormonu beta - (...), który może świadczyć o ciąży - kiedy z uzyskanymi wynikami udała się do lekarza ginekologa w dniu 18.10.2013r. - ten jednoznacznie nie potrafił określić, czy powódka faktycznie jest w ciąży. Stwierdził on jedynie podejrzenie ciąży i zlecił jej wówczas kolejne badania krwi za 2 tygodnie i wizytę u niego w tym czasie.

(dowód: zeznania powódki k: 77v-78; zeznania świadka B. L. k: 78v-79; wyniki badań k: 12; historia choroby k: 13-15, 16, 17)

Kolejne badania krwi powódka przeprowadziła w dniu 28.10.2013r. i ponownie z wynikami wybrała się do lekarza ginekologa, który stwierdził, że powódka znajduje się w kilkutygodniowej ciąży. Informacja ta spotęgowała u niej stres wywołany pozbawieniem jej z pracy, i faktem, że nie spodziewała się tego, że była w ciąży. W związku z tym nie była ona w stanie podejmować jakiegokolwiek aktywności i do dnia 6.11.2013r. nie kontaktowała się z pracodawcą. Dopiero po ustabilizowaniu się jej stanu psychicznego w dniu 06.11.2013r. zwróciła się do pozwanego z wnioskiem o przywrócenie jej do pracy, działając w oparciu o art. 177 kp i anulowanie wręczonego jej wypowiedzenia, z uwagi na okoliczność, że w dniu wypowiedzenia była ona w ciąży.

(dowód: zeznania powódki k: 77v-78; pismo powódki k: 18; wyniki badań k: 19-23; dokumentacja e-mailowa k: 26)

Pracodawca podnosił natomiast, że dostarczona przez powódkę dokumentacja nie jest wystarczającym dowodem na to, że powódka była w ciąży w trakcie wręczania jej rozwiązania umowy o pracę. W związku z powyższym w dniu 08.11.2013r. przesłała ona do pracodawcy kolejne dokumenty, wystawione przez lekarza ginekologa – tj. wynik badania ultrasonograficznego, na którym stwierdzono aktualny wiek ciążowy. Powódka kontaktowała się telefonicznie i mailowo z O. K. (1), zatrudnioną u pozwanego na stanowisku księgowej, której wysyłała odpowiednie dokumenty, łącznie z zaświadczeniem od lekarza ginekologa, na którym widniała data porodu.

(dowód: zeznania powódki k: 77v-78; zeznania świadka O. K. k: 87v-88; wydruki wiadomości e-mail k: 27-32)

Ostatecznie w dniu 26.11.2013r. powódka uzyskała od pracodawcy wiadomość o odmowie przywrócenia jej do pracy. Licząc od tej daty w terminie 7 dni złożyła w sądzie pozew wraz z wnioskiem o przywrócenie jej terminu na złożenie odwołania.

(dowód: bezsporne)

Sąd zważył, co następuje:

Po pierwsze wskazać należy, że z art. 177 § 1 KP wynika, że pracodawca nie może wypowiedzieć ani rozwiązać umowy o pracę w okresie ciąży pracownicy.

Ochrona pracownicy sprowadza się więc do zakazu wypowiedzania i zakazu rozwiązywania już wypowiedzianej umowy. Istotnym jest, że pracownica, która początkowo nie kwestionowała czynności pracodawcy, może żądać uznania jej za bezskuteczną na tej podstawie, że po dokonaniu wypowiedzenia okazało się, że jest w ciąży lub gdy okazało się, że po dokonaniu wypowiedzenia zaszła w ciążę. W takiej sytuacji powstaje jednak problem, od jakiej chwili należy liczyć siedmiodniowy termin do wniesienia odwołania od wypowiedzenia umowy o pracę.

Korzystając z dorobku orzecznictwa należy przyjąć, że termin do wystąpienia pracownicy z powództwem o uznanie za bezskuteczne wypowiedzenia umowy o pracę trzeba liczyć od chwili dowiedzenia się o jej ciąży. por. Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29 marca 2001 r. I PKN 330/00)

W niniejszej sprawie okoliczność o ciąży powódki potwierdzona została przez lekarza dopiero w dniu 28.10.2013r. Wcześniej bowiem ani wyniki badań krwi, ani domowe testy ciążowe - jednoznacznie nie potwierdziły tej okoliczności. Pozwany starał się wykazać, że w dniu 16.10.2013r. powódka już powinna była wiedzieć że jest w ciąży, przecież można wykonać domowy test ciążowy, który pozwoliłby potwierdzić ten fakt. Mając na uwadze zaświadczenie lekarskie, przedłożone przez powódkę i zeznania jej samej – a także fakt, że była to wczesna ciąża - Sąd uznał, że faktycznie dopiero w dniu 28.10.2013r. powódka posiadała potwierdzoną informację o fakcie jej ciąży.

W ocenie Sądu, powódka uprawdopodobniła okoliczności, przemawiające za przywróceniem uchybionego terminu, a więc wskazujące, iż przekroczenie tego terminu było przez nią niezawinione.

Po pierwsze wskazać należy, że ciąża powódki była pierwszą - stąd zrozumiałym jest dodatkowy stres tym spowodowany, tym bardziej, że powódka była już w okresie wypowiedzenia. Zrozumiałym też jest, że w związku z zaistniałą sytuacją nie była ona w stanie podejmować jakiegokolwiek aktywności zawodowej i do dnia 6.11.2013r. nie kontaktowała się z pracodawcą. Logicznym jest, że informacja o pierwszej ciąży dla kobiety, związana jest z przeżyciami emocjonalnymi i napięciami psychicznymi, co również może być ewentualną przyczyną niezachowania przez nią terminu. Pamiętać również należy, że powódka w tym okresie przebywała na zwolnieniu lekarskim, z tego jednym – wystawionym przez lekarza psychiatrę, co również potwierdza, że jej stan zdrowia nie był zadowalający. Dopiero po ustabilizowaniu się jej stanu psychicznego w dniu 06.11.2013r. zwróciła się do pozwanego z wnioskiem o przywrócenie jej do pracy, tym samym podejmując działania w obronie swoich interesów pracowniczych. Zawiadomiła ona wówczas pracodawcę o ciąży i podjęła z nim negocjacje w przedmiocie ewentualnego cofnięcia wypowiedzenia.

Wymiana korespondencji mailowej z pracownicą pozwanego – O. K. i wysyłanie niezbędnych zaświadczeń lekarskich, potwierdzających fakt ciąży powódki ostatecznie zakończył się w dniu 26.11.2013r. kiedy powódka uzyskała od pracodawcy wiadomość o odmowie przywrócenia jej do pracy. To, że negocjacje z pracodawcą trwały do 26.11.2013r. potwierdziła świadek O. K., która zeznała, że: „to trwało około 3 tygodni od dnia 6 listopada, zanim się dowiedziałam, że powódka nie zostanie przywrócona do pracy (...)”.

W dniu 26 listopada 2013r., kiedy powódka uzyskała już wiarygodną informację od pracodawcy o odmowie przywrócenia jej do pracy – w terminie 7 dni złożyła w tut. Sądzie odwołanie od wypowiedzenia wraz z wnioskiem o przywrócenie terminu do wniesienia odwołania.

Z uwagi na prowadzone od dnia 06.11.2013r. z pozwanym rozmowy w przedmiocie jej ewentualnego przywrócenia do pracy, powódka nie wniosła odwołania do Sądu z zachowaniem 7-dniowego terminu od momentu dowiedzenia się o ciąży, ponieważ liczyła na to, że pracodawca przywróci ją do pracy.

Wobec powyższego, w ocenie Sądu wniosek powódki o przywrócenie jej terminu do wniesienia odwołania w pełni zasługiwał na uwzględnienie.

Przechodząc zaś do merytorycznego roszczenia powódki o przywrócenie jej do pracy na podstawie art. 177 kp – wskazać należy, że przepis art. 177 kp - ustanawia szczególną ochronę trwałości stosunku pracy kobiet w okresie ciąży. Ochrona ta występuje w postaci: - zakazu wypowiedzania i rozwiązywania umów o pracę, - zakazu rozwiązywania umów o pracę bez wypowiedzenia, - obowiązku przedłużenia umów terminowych.

Przepis ten zawiera nie tylko zakaz wypowiedzania umowy o pracę, ale także zakaz rozwiązywania umowy o pracę już wypowiedzianej. Oznacza to, że wypowiedzenie staje się bezskuteczne, jeśli pracodawca złożył pracownicy oświadczenie w sprawie wypowiedzenia umowy o pracę w okresie ciąży bądź jeszcze przed okresem ochronnym, ale termin rozwiązania umowy nastąpiłby w okresie ciąży. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 2 czerwca 1995 r., I PRN 23/95, OSNAPiUS 1995, nr 22, poz. 276, orzekł, że wynikający z art. 177 § 1 k.p. zakaz rozwiązywania umowy o pracę z pracownicą w okresie ciąży obowiązuje również w sytuacji, gdy zaszła ona w ciążę w okresie wypowiedzenia.

Wobec powyższego Sąd w oparciu o art. 177 kp w zw. z art. 45 kp - przywrócił powódkę do pracy u pozwanego na dotychczasowe warunki pracy i płacy (pkt I wyroku).

O kosztach postępowania - Sąd orzekł na podstawie art. 98 kpc w zw. z §11 ust. 1 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu - zasądając od pozwanego na rzecz powódki kwotę 60 zł tytułem zwrotu kosztów procesu (pkt II wyroku).

W pkt III wyroku - Sąd na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach w sprawach cywilnych - obciążył pozwanego zapłatą na rzecz Skarbu Państwa - Kasa Sądu Rejonowego w Olsztynie kwotę 1740 zł tytułem opłaty od której uiszczenia zwolniona była powódka.

SSR K. N.